דריי שוועסטער

אידְ זע זיי ווי דורך אַ גרויען נעפּל ציען.
אייגע איז פון דער צווייטער, טויטער.
ווי גרויער מאָך, גרויט אויף זיי דער טרויער,
נאָך זיי דער יונגער וואַנזין שפּאַנט — זייער באַגלייטער.

די תאווה אין די גלידער האָט אויסגעברענט.
אין טעג פון גאָלד, אין נעכט פון לבנה.
איצט גייען זיי אַרום, שטיל און פאַרשעמט.
יעדע שוועסטער אַ יונגע אַלמנה.

דער יונגער וואַנזין דרייט זיך ווי אַ שלאַנג
און ציט אַרויס דאָס לעבן פון זייערע גלידער.
אָ, טייערע שוועסטער, אַז ס׳טוט אייך איצט באַנג,
געפּינט דעם טרייסט אין פּרעכטיקע לידער.

איך זע דעם סעגל ווי אַ דרייעקיקן בראָך,
וואָס ווערט פון זיך אַליין פאַרצערט,
יעדע שוועסטער, אַ פאַרשניטענע זאַנג,
וואָס דערוואַקסן צום האַרבסט איז איר ניט געווען באַשערט.

שנייד אַרויס די לבנה פון דער קלאָרער נאַכט.
זאָל דער סעגל ווי דער קאָפּ פון אַ צלם ברענען.
און יעדע שוועסטער, בלייך און שטאַר,
זאָל זיך אין יעדן ברענענדיקן עק דערקענען.

זעליג דאָרפמאַן

זינג זינגער

פאַרלאַג „אונטערוועגנס"
ניו־יאָרק, 1938

SING SINGER

Poems by
ZELIG DORFMAN

Copyright 1938 by
ZELIG DORFMAN
NEW YORK, N. Y.

Printed in U. S. A.

POSY-SHOULSON PRESS
19 WEST 21st STREET
NEW YORK, N. Y.
255

בשם הגאונים ז"ל

פ"ן לויין חדר מטיבקיר

קהילה

ז' מרבנה

זמלינו בקרי פמחון

באַגינען